

en Grændse for den Sidſte, ſom ikke findes for den Førſte, og det er Grundloven, ſom ſiger, at forinden Finantsloven er vedtagen, maa ingen Skat opkræves. Medmindre den ærede Miniſter vil komme til at opſtille en proviſoriſk Finantslov ſom noget Berettiget, maa han komme til at indrømme, at den ene Ret er i dette Stykke lidt ſtærkere end den anden. Søvrigt har det ingenlunde været min Mening at paagtaage, at her ſkulde være Tale om Dannelſen af nogen „parlamentariſk Regjering“. Jeg har heller ikke ſagt Noget, der lignede det. Jeg har ſagt, at de fire ſærlige Miniſtre ere ſtillede ſaaledes ligeoverfor Rigsdagen, at den har det i ſin Magt ved Finantslovens Nægtelſe — jeg har ikke talt om, hvorvidt det var rigtigt eller klogt at gjøre det — at ſtille ſig ſaaledes ligeoverfor en af de ſærlige Miniſtre, at hans Tilbagetræden bliver en Følge deraf. Hvis den ikke ſkulde ſkee, og hvis en Oploſning ſendte den ſamme Rigsdag tilbage, ſaa kunde Rigsdagen gjøre det Samme forſaa; den har i ſaa Fald en Ret, der ikke er begrændſet, medens Regjeringens Oploſningsret efter min fulde Overbeviſning er begrændſet derved, at en proviſoriſk Finantslov er ſtridende mod Grundloven.

Kirke- og Underviſningsminiſter: Jeg var ikke Medlem af Rigsdagen, da den forhandlede den proviſoriſke Finantslov, og jeg har derfor ikke høvt Leilighed til at tage dette Spørgſmaal under Overveielſe.

Formanden: Jeg ſkal bemærke, at jeg meget ønſkede, at vi kunde tilendebringe denne Sags Forhandling i dette Møde, men der er kun ringe Udfigt dertil, da endnu fire Talere have forlangt Ordet. Jeg ſkal imidlertid forſøge, om det kan lykkes nu at tilendebringe Forhandlingerne, og derſom endnu flere Medlemmer ſkulde begjære Ordet, tør jeg vel efter Sagens Beſkaffenhed foreſlaae Afſlutning. Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgfreds har Ordet.

H. M. Peterſen: Blandt flere andre Punkter er jeg i Særdeleſhed enig med den ærede Ordfører i eet Punkt, og det er, at denne

Sag er opſtruet til en unaturlig Høide, til en Høide, ſom den ſandelig ikke fortjener. Det ſtaaer for mig ſom ligegyldigt, enten diſe 38,000 eller eventuelt 40,000 Rd. ſtaaer i Politiloven eller ikke; ſtaaer de i Loven, ſaa blive de optagne i den aarlige Finantslov, og ſtaaer de der ikke, blive de ogſaa optagne i den aarlige Finantslov. Jeg har hidtil ſtemt i Overeensſtemmeſe med det ærede Mindretals Indſtilling, og den eneſte Grund, der kunde bevæge mig til at ſtemme imod dette Forſlag, er, at det har mødt Modſtand fra andre Steder, ellers kunde jeg ikke have Noget derimod. Det har ſom ſagt undret mig, at denne Sag er ſtruet op til en ſaadan Høide, men det har ligesaa meget undret mig at ſee den Stilling, ſom Kjøbenhavns Kommunalbeſtyrelſe her indtager. Der er flere Gange ſagt, at der her er Tale om et Kontraktsforhold, der ſom ſaadant er bindende for Rigsdagen; men derimod maa jeg paa det Allerbeſtemteſte proteſtere. Derſom man vilde ſige, at det var et Tillidsforhold, ſaa kunde jeg forſtaa det; Rigsdagen er ligesaa berettiget til at vente Tillid fra Kjøbenhavns Kommune, ſom denne er berettiget til at vente Tillid fra Rigsdagen. Det er et Tillidsforhold og kan ikke blive mere, og derſom Kjøbenhavns Kommune har underhandlet med Hogenſomhelſt med anden Overbeviſning, end at det ſtod i enhver aarlig Rigsdags Magt enten at nebfætte eller forhøie den her omhandlede Sum, ſaa har den handlet meget leiſindigt. Det er efter mine Begreber aldeles umuligt for os her i dette Dieblif at tage en fuldkændig bindende Beſlutning med Henſyn til Vidraget til Kjøbenhavns Politi for længere Tid end eet Aar. Saa længe Grundlovens § 52 ſtaaer ved Magt, maa det være klart, at en ſaadan Beſlutning kun kan gjælde for eet Aar, og derſom det paa nogen Maade ſkulde gaae op for mig, at jeg ved at ſtemme for Landſtingets Beſlutning ſkulde ſtemme for Noget, der ſkulde have bindende Kraft for en kommende Rigsdag, ſaa vilde jeg ſandelig ikke gjøre det, men jeg holder mig overbeviſt om, at hvis dette ſkulde være Tilfældet, ſaa vilde det allerede være ſagt af den ærede Formand. Det er ingen Grundlovsbeſlutning, vi tage, det er en Beſlutning om nogle Penge til Kjø-